

Feria Quarta Cinerum.

Ante Missam benedicuntur cineres facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, procedenti anno benedictis, hoc modo. Finita Nona, Sacerdos procedit ad benedicendum cineres in vase aliquo super altare positos. Et primo cantatur a Choro sequens Antiphona.

(M.M. ♩ = 152.)

Ant.
7.
(sol-vé)

Ex-au-di nos * Dómi- ne, quóni- am be-
nígna est mi-se-ricór- di- a tú- a: se-cúndum mul-
ti-tú- di- nem mi-se-ra-ti- ó- num tu- á- rum
ré- spi- ce nos, Dó- mi- ne. Ps. Sál- vum me fac
Dé- us: quóni- am intra- vé- runt á- quae * usque ad
á- ni- mam mé- am. Gló- ri- a Pá- tri.

E u o u a e.

Repetitur : Exáudi nos.

Deinde Sacerdos dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu t̄uo.

Orémus.

Omnipotens sempiternè Deus, parce et sancti- ficet hos cineres, ut sint paenitentibus, propitiare supplicán- remedium salubre ómniaibus nomen sar- ctum tuum humiliter implorántibus, ac gelum tuum de caelis, qui benedi- cat, semetipsos pro conscientia delictorum

suorum accusántibus, ante conspéctum divinæ cleméntiae tuæ facinora sua deplorántibus, vel serenissimam pietá- tem tuam suppliciter, obnixéque flagi- tántibus : et præsta per invocatiónem sanctíssimi nominis tui ; ut quicumque

Orémus.

Deus, qui non mortem, sed paenitén- tiam desideras peccatorum : fragi- litatem conditionis humanæ benigni- sime respice ; et hos cineres, quos causa proferéndæ humilitátis, atque prome- réndæ véniae, capítibus nostris imponi decérnimus, bene- dicere pro tua pietáte nostrum. R̄. Amen.

Orémus.

Deus, qui humilitatióne fléctis, et satisfactiÓne placáris : aurem tuæ pietátis inclina præcibus nostris ; et capi- tibus servórum tuórum, horum cinerum aspersione contactis, effunde propitiis gratiam tuæ benedictiÓnis : ut eos et

Orémus.

Omnipotens sempiternè Deus, qui Ni- stitisti : concede propitiús ; ut sic eos nivitis in cinere et cilicio paenitén- imitemur hábitu, quatenus véniae pro- sequámur obténtu. Per Dóminum.

Postea Celebrans imposito incenso in thuribulo ter aspergit cineres aqua bene- dicta, dicendo Antiphonam Asperges, sine cantu, et sine Psalmo, et ter adólet incenso.

Dum Sacerdos imponit cineres cantatur a Choro :

(M.M. ♩ = 152.)

Ant.
1.
(vé-la)

Immu-té- mur * há- bi- tu, in cí-
ne- re et cí- lí- ci- o : je- ju- né-
mus, et plo- ré- mus an- te Dó-
mi- num : qui- a mul- tum mi- sé-

ri- cors est di- mít- te- re peccá- ta nó-
 stra Dé- us nó- ster.
 (M.M. ♩ = 152.)
 Alia
 Ant. 4.
 (mi-la)
 Jux- ta vestí- bu- lum * et al- tá-
 re plo- rá- bunt sa- cer- dó- tes et le- ví-
 tae mi- nístri Dómi- ni, et dí- cent:
 Pár- ce Dó- mi- ne, pár- ce pó- pu- lo tú- o:
 et ne dí- si- pes ó- ra clamánti- um ad te,
 Dó- mi- ne.
 (M.M. ♩ = 160.)
 Resp.
 2.
 (ré- fa)
 Emendé- mus * in mé- li- us, quae igno-
 rán- ter pec- cá- vi- mus: ne súb- i-

to prae- occu- pá- ti di- e mór- tis, quae- rá- mus spá-
 ti- um pae- ni- tén- ti- ae, et in- ve- ní- re non
 possí- mus. * Atténde Dó- mi- ne, et
 mi- se- ré- re: qui- a peccá- vi- mus
 tí- bi. V. Ad- ju- va nos, Dé- us sa- lu- tá-
 ris nó- ster: et pro- pter honó- rem nómi- nis tú-
 i, Dómi- ne, lí- be- ra nos. * Atténde.
 Gló- ri- a Pá- tri, et Fí- li- o, et Spi-
 rí- tu- i Sán- cto. * Atténde.

Sacerdos imponens Cineres ait:

V. Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem revertéris.

Completa cinerum impositione Sacerdos dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Concède nobis, Dómine, praesidia pugnáturi continéntiae muniámur auxili-
a militíae christianae sanctis inchoare iis. Per Christum.
jejniis : ut contra spirituales nequítias

Deinde dicitur Missa.

(M.M. ♩ = 152.)

AD MISSAM.

Intr.

1.

(*rit-to*)

Mi-se-ré-ris * ó-mni-um, Dó-mi-ne,

et ni-hil o-dí-sti e-ó-rum quae fe-

cí-sti, díssí-mu-lans pec-cá-ta hó-mi-num

pro-pter pae-ni-ténti-am, et pár-

cens í-lis : qui-a tu es

Dó-mi-nus Dé-us nó-ster.

Ps. Mi-se-ré-re mé-i Dé-us, mi-se-ré-re mé-i :

quó-ni-am in te confí-dit á-ni-ma mé-a. Gló-

ri-a Pátri. E-u-o-u-a-e.

Oratio.

Praesta Dómine fidélibus tuis : † ut cóngrua pietáte suscipiant. * et segura jejuniorum veneránda solemnia, et devotíone percurrant. Per Dóminum.

Ab hac die usque ad Dominicam de Passione, post Orationem diei dicuntur duae sequentes Orationes.

2. *Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio. A cunctis. 398.*

3. Pro vivis et defunctis.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, ópere futuros esse praenóscis : te suppli-ces exorámus ; ut, pro quibus effundere preces decrévimus, quosque vel praesens Dóminum nostrum.

Lectio Joëlis Prophetae. *Joel. 2. c.*

Raec dicit Dóminus : Convertimini ad sponsum de cubili suo, et sponsa de thalamo suo. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce populo tuo : et ne des haereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in populis : Ubi est Deus eórum ? Zelátus est Dóminus terram suam, et peperit populo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit populo suo : Ecce ego mittam vobis frumentum, et vinum, et óleum, et replebimini eis : et non dabo vobis ultra oppróbrium in géntibus : dicit Dóminus omnipotens.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

1.

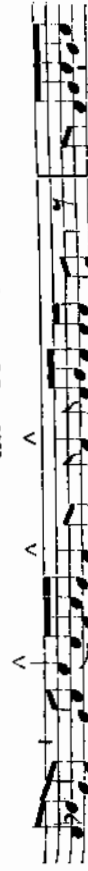
(*rit-to*)

Mi-se-ré-re * mé-

mi-se-ré-

i : quó-

ni am in te con- ff- dit
á ni- ma mé-

a. V. Mi- sit de caé-
lo, et li-

be- rá- vit me: dé-dít in op-pró-

bri- um con-
cul- cán- tes * me.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

2.

(ré-fa)

Dó-mi- ne,
* non se-cúndum pec- cá-ta nóstra, quae fé- ci-

mus nos: neque se-cúndum in-iqui-tá- tes
nó- stras re- trí- bu- as nó- bis.

V. Dó- mi- ne,

ne memí- ne- ris in-iqui- tá-tum nostrá- rum
an-tiquá- rum: ci- to an-tí- ci-

pent nos mi-se-ri-cór-di-ae tú- ae, qui- a
On se met à genoux.

páu- pe- res fácti súmus nimis. V. Ad- ju- va nos, Dé- us sa-lu- tá- ris nó- ster:

et propter gló- ri- am nó-mi- nis tú- i, Dó- mi- ne,

lí- be- ra nos: et pro- pi- ti- us

é-sto peccá-tis nó-stris, pro-pter nó-men * tú-um.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaëum. *Matth. 6.*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum jejunátis, nolite fieri sicut hypocritae, tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia recedunt mercedem suam. Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito : et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra : ubi aerugo, et tinea demolitur : et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo : ubi neque aerugo, neque tinea demolitur ; et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 2. (la-do) Ex-al-tá-bo te * Dó-mi-ne, quó-ni-am sus-ce-pí-sti me, nec de-le-ctá-sti in-i-mí-cos mé-os su-per me: Dó-mi-ne cla-má-vi ad

te, et sa-ná-sti me. Secreta.

FAC nos, quaesumus Dómine, his ménti celebrámus exórdium. Per Dó-munéribus offeréndis conveniénter mínium nostrum. aptári : quibus ipsius venerábilis sacra-2. Exáudi. 402.

3. Pro vivis et defunctis.

Deus, cui soli cóngruus est númerus quos in oratióne commendátos suscépi-electórum in supérna felicitate locán-mus, et ómnium fidélium nómina, beátas-prædestinatiónis liber adscripta retí-dus : tribue, quaesumus : ut, intercedén-ibus ómnibus sanctis tuis, universórum | neat. Per Dóminum nostrum.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 3. (mi-do) Qui me-di-tá-bi-tur * in lé-ge Dó-mi-ni dí-e ac nó-cte, dá-bit frú-ctum sú-um in témpo-re sú-o. Postcommunio.

Percépta nobis, Dómine, præbeant sint nostra jejúnia, et nobis proficiant sacramenta subsidium : ut tibi grata | ad modélam. Per Dóminum nostrum.

2. Mundet et múniat. 403.

3. Pro vivis et defunctis.

Purificent nos, quaesumus omnipotens | ablitio scélerum, sit fortitúdo fragíllium, et miséricors Deus, sacramenta quae sit contra ómnia mundi pericula firma-sumpsimus : et, intercedéntibus ómnibus méntum : sit vivórum atque mortuórum sanctis tuis, praesta ; ut hoc tuum sacra-fidélium remissio ómnium delictórum. méntum non sit nobis reátus ad pœnam, | Per Dóminum. sed intercessio salutáris ad véniam . sit

Oratio super populum.

Sacerdos : Orémus. *Diaconus* : Humiliáte cápita vestra Deo. **I**nclinánte se, Dómine, majestáti tuae, | múnere sunt refécti, caeléstibus semper propitiátus inténde : ut qui divino | nutriántur auxiliis. Per Dóminum.

Dominica I. in Quadragesimâ.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

8.

(sol-do)

In-vo-cá- bit me, * et é- go exáu- di-

am é- um : e- rí- pi- am é- um,

et glo-ri- fi-cá- bo é- um : lon- gi- tú- di-

ne di- é- rum ad- implé- bo é- um.

Ps. Qui há- bi- tat in adju- tó- ri- o Al- tís- si- mi, *

in pro- tecti- ó- ne Dé- i caé- li com- mo- rá- bi- tur.

Gló- ri- a Pá- tri. E u o u a e.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam annua Quare abstinendo nutritur, * hoc bonis operibus purificas : tribus exsequatur. Per Dominum.

2. A cunctis. 398. — 3. Omnipotens sempiternus Deus. 421.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios, 2. Cor. 6.

Fratres : Exhortamur vos, ne in vanituperetur ministerium nostrum : sed eum gratiam Dei recipiatis. Ait in omnibus exhibeamus nosmetipsos enim : Tempore accepto exaudi vi te, et sicut Dei ministros, in multa patientia, in die salutis adiuvi te. Ecce nunc tempus tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in plagis, in carceribus, in nemini dantes ullam offensionem, ut non seditiõibus, in laboribus, in vigiliis, in

jeuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiae a dextris, et a sinistris : per gloriam et ignobilitatem : per infamiam, et bonam famam : ut seductores et veraces : sicut :

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

2.

(la-do)

An- ge- lis * sú- is mandá- vit

de, te, ut cu-

stó di- ant

te

in ó- mni- bus ví- is tú- is,

¶. In má- ni- bus por-

tá-

bunt te, ne un- quam of- fén-

das ad lá- pi- dem * pé- dem tú-

um.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

(ré/fa)

Qui há-bi-tat

* in adju-tó-

ri-o Al-tís-si-mi, in pro-te-cú-

o-ne Dé-i caé-li commo-rá-

bi-tur. V. Dí-cet Dó-mi-no: Sus-cé-

ptor mé-us es, et re-fú-

gi-um mé-um, Dé-us mé-us:

spe-rá-bo in é-um.

V. Quó-ni-am í-pse li-be-

rá-vit me de lá-que-o ve-nán-

ti-um, et a vér-bo á-spe-ro.

V. Scá-pu-lis sú-is ob-umbrá-bit tí-bi,

et sub pén-nis é-jus

spe-rá-bis. V. Scú-to cir-cúm-da-bit

te vé-ri-tas é-jus: non tí-

mé-bis a tímó-re no-ctúr-no.

V. A-sa-gít-te vo-lán-te per dí-

em, á-negó-ti-o per-am-

bu-lán-te in té-ne-bris, a ru-

í-na et daemó-ni-o me-ri-dí-

á- no. V. Cá- dent
 a lá- te- re tú- o míl-
 le, et dé- cem míl-
 li- a a dextris tú- is:
 tí- bi au- tem non appro- pin-
 bit. V. Quó- ni- am Ange- lis sú- is
 man- dá- vit de te, ut custó- di-
 ant te in ómni- bus ví- is tú- is.
 V. In má- ni- bus por- tá- bunt te,
 ne unquam offén- das ad

lá- pi- dem pé- dem tú- um.
 V. Su- per áspi- dem et ba- si- lí- s-
 cum ambu- lá-
 bis et con- culcá- bis le- ó-
 nem et dra- có-
 nem. V. Quó- ni- am in me spe- rá-
 vit, li- be- rá- bo é- um: pró-
 te- gam é- um, quó- ni- am cog- nó- vit nó-
 men mé- um. V. In- vo- cá- bit me,
 et é- go ex- áu- di- am é- um:

cum ipso sum in tri-bu-
 la-ti-ó-ne. V. E-ri-pi-am é-
 um, et glo-ri-fi-cá-bo é-
 longi-tú-longi-tú-di-ne di-é-
 rum ad-implé-bo é-um, et os-
 tén-dam íl-li sa-lu-tá-re
 * mé-um.

† *Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaëum. Matth. 4.*
IN illo tempore : Ductus est Jesus in
 désertum a Spirítu, ut tentarétur a
 diabolo. Et cum jejunáset quadraginta
 diébus, et quadraginta noctibus, póstea
 esuríit. Et accedens tentátor, dixit ei :
 Si Filius Dei es, dic ut lápidés isti panes
 fiant. Qui respondens, dixit : Scriptum
 est : Non in solo pane vivit homo, sed in
 omni verbo, quod procédit de ore Dei.
 Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam
 civitatem, et státuit eum super pinnácu-
 lum templi, et dixit ei : Si Filius Dei es,
 mitte te deorsum. Scriptum est enim :
 Quia Angelis suis mandávit de te, et in

Scá-pu-lis sú-is * ob-umbrá-
 bit tí-bi Dómi-nus, et sub pén-
 nis é-jus spe-rá-bis : scú-to
 cir-cúm-da-bit te vé-ri-tas é-
 jus.

Secreta.

Sacrificium quadragesimalis iníitii sol-
 ctióne carnálium, a nóxiis quoque volu-
 émniter immoiámus, te, Dómine, ptátibus temperémus. Per Dóminum
 deprecántes : ut cum epulárum restri-
 nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. Deus, cui soli. 425.

Scá-pu-lis sú-is * ob-umbrá-
 bit tí-bi, et sub pén-nis é-jus spe-
 rá-bis : scú-to cir-cúm-da-bit te vé-
 ri-tas é-jus.

Postcommunio.

Inos, Dómine, sacraménti libátio |
 gátos, in mystérii salutáris faciát trans-
 sancta restáuret : et a vetustáte pur-
 ire consórtium. Per Dóminum nostrum.

2. Mundet et múníat. 403. — 3. Puríficent nos. 425.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

2. Cor. 6.

Ratres : Hortamur vos, ne in vacuum | Tempore accepto exaudivi te, * et in die
gratiam Dei recipiatis. † Ait enim : | salutis adjuvi te.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn.
 2. *(ré-fa)*

I. Au-di, be-nigne Con-di-tor, Nó-stras pré-ces cum

flé-ti-bus, In hoc sacro je-jú-ni-o Fú-sas qua-

dra-ge-ná-ri-o. 2. Scru-tá-tor álme córdi-um, In-

fír-ma tu scis ví-ri-um : Ad te re-vér-sis éxhi-be

Re-mis-si-ó-nis grá-ti-am. 3. Mul-tum qui-dem pec-

cá-vimus, Sed pár-ce confi-tén-ti-bus : Ad nó-mi-nis láu-

dem tú-i, Cón-fer me-dé-lam lángui-dis. 4. Con-cé-

de nó-strum cónte-ri Cór-pus per absti-nén-ti-am :

 Cúl-pæ ut re-linquant pá-bu-lum Je-jú-na cór-da crí-mi-

num. 5. Prae-sta be-á-ta Tri-ni-tas, Con-cé-de simplex

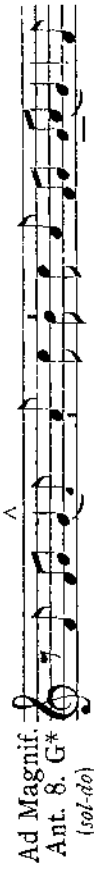

U-ni-tas : Ut fructu-ó-sa sint tú-is Je-ju-ni-ó-rum

mú-ne-ra. A-men.

Ÿ. Angelis stuis Déus mandavit de te. R. Ut custodiant te in ómnibus vis tuis.

Ad Magnif.
 Ant. 8. G* *(sol-éto)*

Ecce nunc * témpus acceptá-bi-le, ec-

ce nunc dí-es sa-lú-tis : in his er-go dí-é-bus

exhi-be-á-mus nos sic-ut Dé-i mi-nístros, in múl-ta

pa-ti-én-ti-a, in je-jú-ni-is, in vi-gí-li-is, et in ca-

ri-tá-te non fí-cta. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204. — Oratio. Deus, qui Ecclesiam. 426.*

(M.M. ♩ = 152.)

2.
 (ré-fa)

I. Te lú-cis ante térmi-num, Ré-rum Cre-á-tor,

póscimus, Ut pro tú-a cle-ménti-a, Sis praesul et cu-
stó-di-a. 2. Pro-cul re- cé-dant sómni-a, Et nócti-
um phantásma-ta: Hostémque nóstrum cómprime, Ne pol-
lu- ántur córpo-ra. 3. Prae-sta, Pá- ter pi- ís-sime,
Pa-trique cómpar Úni-ce, Cum Spl-ri-tu Pa- rá- cli-to,
Régnans per ómne sae-cu-lum. A- men.

¶ *Hic tonus servatur ad Completorium usque ad Dominicam Passionis, etiam in Festis Sanctorum, nisi aliter notetur.*

Dominica II. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. $\dot{=}$ 152.)

Intr.
4.
(mi-la)
Remi- ní-sce-re * mi- se- ra- ti- ó- num
tu- á- rum, Dómi- ne, et mi- se- ri-

cór- di-ae tú- ae, quae a saé- cu- lo sunt:
ne unquam domi- néntur nó- bis in- ímí- ci nó-
stri: lí- be- ra nos Dé- us Is- ra- el ex
ó mni- bus angú- sti- is nó-
stris. Ps. Ad te Dómi- ne le- vá- vi á- ni- mam mé- am:
* Dé- us mé- us in te confi- do, non e- ru- béscam.

Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtute muniamur in corpore, * et a pravís cogi- destitui: interius exteriusque cu- tationibus mundémur in mente. Per stódi; † ut ab ómnibus adversitatibus Dominum.

2. A cunctis. 398. — 8. Omnipotens sempitérne Deus. 421.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Thessalonicenses.

I. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus catione, et honóre: non in passióne desi- in Dómino Jesu, ut quemádmodum derii, sicut et gentes, quae ignoránt Deum: et ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: ambuláre, et placere Deo, sic et ambu- quóniam vindex est Dóminus de his lētis, ut abundētis magis. Scitis enim ómnibus, sicut praediximus vobis, et quae praecépta déderim vobis per Dómi- num Jesum. Haec est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctifi- tionem: in Christo Jesu Dómino nostro.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

5.

(Va-dó)

Tri-bu-la-ti-ó-nes

* có-r-dis mé-

i di-la-tá-tae sunt: de ne-ces-

si-tá-ti-bus mé-is é-ri-pe me,

Dó-

mi-ne.

V. Vi-

de hu-mi-li-

tá-tem mé-am, et la-bó-

rem mé-um :

et di-mít-te

ó-mni-a

pec-cá-ta * mé-

a.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

2.

(Vé-fa)

Confi-té-mi-ni

* Dó-

mi-no, quó-ni-am bó-nus :

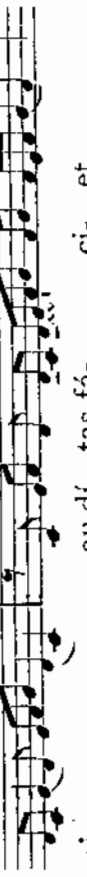
quó-ni-am in saé-cu-lum mi-

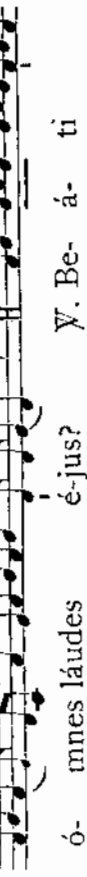
se-ri-cór-di-a é-jus. V. Quis loqué-

tur pot-énti-as Dó-

ni: au-dí-tas fá-ci-et

ó-mnes láudes é-jus? V. Be-á-ti

qui custó-di-unt

ju-dí-

ci-um,

et fá-ci-

unt justí-

ti-am

in ó-mni tém-

po-re. V. Me-mén-to
 nó-stri, Dó-mi-ne, in be-
 ne-plá-ci-to pó-pu-li tú-
 ta nos in sa-lu-tá-ri * tú-
 o.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum. *Math. 17.*

IN illo tempore : Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum : et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol : vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Jesum : Domine, bonum est nos hic esse : si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, et Eliae unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et

(M.M. ♩ = 144.)
 Offert.
 2. Me-di-tá-bor * in mandá-tis
 tú-ís, quae di-lé-xi val-de : et le-vá-

bo má-nus mé-as
 dá-ta tú-a, quae di-lé-

xi. **Secreta.**

Sacrificiis praesentibus, Domine quaesitioni nostrae proficiant, et salutari. Per sumus, intende placatus : ut et devotum Dominum.
 2. Exaudi nos. 402. — 3. Deus, cui soli. 425.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
 5. (fa-do)
 Intél-li-ge * clamó-rem mé-um : in-
 tén-de vó-ci o-ra-ti-ónis mé-ae, Rex mé-
 us, et Dé-us mé-us : quó-ni-am ad te
 o-rá-bo, Dó-mi-ne.

Postcommunio.

Supplices te rogamus, omnipotens mentis, tibi etiam placitis moribus Deus : ut, quos tuis réfcis sacra-ignanter deservire concédas. Per Dñum.
 2. Mundet et muniat. 403. — 3. Purificent nos. 425.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

r. Thess. 4.

FRatres : Rogamus vos, et obsecramus ambulare, et placere Deo : * sic et in Domino Jesu : † ut quemadmodum ambulatis, ut abundetis magis. acceptistis a nobis quomodo vos oportet
Hymnus. Audi benigne Conditor. 434. Ț. Angelis suis.

Ad Magnif.

Ant. 1. f
(tré-la)

Vi-si-ónem * quam vi-dí-stis, nými-

ni di-xé-ri-tis, do-nec a mórtu-is re-súr-gat Fí-li-

us hó-mi-nis. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. f. 199. — Oratio. Deus, qui cónspicis. 437

Dominica III. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

7.

(sol-re)

O-cu-li mé-i * sem-

per ad Dó-mi-

num, qui-a í-pse e-vél-let de-lá-que-

o pé-des mé-os: ré-spi-

ce in

me, et mi-se-ré-re mé-i, quó-

ni-am ú-ni-cus et páu-

sum

é-go. Ps. Ad te Dómi-ne le-vá-vi á-nimam mé-

am: * Dé-us mé-us, in te con-fí-do, non e-ru-bé-

scam. Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus, vota síonem nostram, * dèxteram tuæ majestatis respice: † atque ad defensionem státus extende. Per Dóminum.

2. A cunctis. 398. — 3. Omnipotens sempitérne Deus. 421.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Ephesios. *Ephes. 5.*

Fratres: Estóte imitatores Dei, sicut quod omnis fornicator; aut immundus, filii carissimi: et ambuláte in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet; sed magis gratiarum actio. Hoc enim scitote intelligentes, veritate.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

3.

(ant-íto)

Ex-súr-ge * Dó-mi-

ne,

non præ-vá-le-at

hó-

mo:

ju-di-cén-tur gén-tes

in con-spé-ctu

tú-o.

V. In

con-vertén-
do in-i-mí-cum mé-um re-trór-
sum, in-firma-búntur,
et per-í-bunt
fá-ci-e * tú-

a.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.
8.
(sol-do)

Ad te le-vá-vi

* ó-cu-los mé-os, qui há-
bi-tas in cae-
lis. Et ce sic-ut ó-

cu-li ser-vó-rum in má-ni-bus
do-mi-nó-rum su-ó-rum:
Et sic-ut ó-cu-li an-
cil-lae in má-ni-bus dó-mi-
nae sú-ae: V. I-

nae sú-ae:

ta-ó-cu-li nó-stri ad
Dó-mi-num Dé-um nó-strum,
do-nec mi-se-re-á-tur nó-
stri. V. Mi-se-ré-bis Dó-
mi-ne, mi-

se- re * nó- bis.

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. *Luc. II. b.*

In illo tempore : Erat Jesus eiciens daemónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset daemónium, locutus est mutus, et admiratae sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt : In Beelzebub principe daemóniorum eicit daemónia. Et alii tentantes, signum de caelo quærebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sathanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me eicere daemónia. Si autem ego in Beelzebub eicio daemónia : filii vestri in quo eiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei eicio daemónia : profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

4. (mi-ta)

Justi- ti- ae Dómi- ni * ré-

ctae, lae- ti- fi- cantes cór- da, et
dul- ci- ó- ra super mel et fá-
vum : nam et sér-vus tú- us cu- stó-

di- et é- a.
Secreta.

Hæc hóstia, Dómine quæsumus, cörpera, mentesque sanctificet. Per Dó-
ficium celebrándum, subditorum tibi

2. Exáudi nos. 402. — 3. Deus, cui soli. 425.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

1. (la-mi)

Pás- ser * invé- nit si- bi dó- mum, et tú- tur

ní- dum, u- bi re- pó- nat púl- los sú- os : al- tá- ri-
a tú- a Dó- mi- ne vir- tú- tum, Rex mé- us,
et Dé- us mé- us : be- á- ti qui há- bi-
tant in dó- mo tú- a, in saé- cu- lum
saé- cu- li lau- dá- bunt te.

Postcommunio.

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, absolve : quos tanti mysterii tribuis esse
reátibus et periculis propitiátus participes. Per Dóminum nostrum.

2. Mundet et muniat. 403. — 3. Purificent nos. 425.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Ephes. 5.

Fratres : Estote imitatores Dei, sicut et trácidit semetipsum pro nobis, * obla-
filii carissimi : † et ambiátate in tiónem et hóstiam Deo in odorem sua-
dilectione, sicut et Christus diléxit nos, vitáti.

Hymnus. Audi benigne Cónditor. 434. 7. Angelis suis.

Ad Magnif.
Ant. 8. G
(sol-do)

Extól-lens * quae-dam mú-li-er vó-

cem de túrba, dí-xit : Be-á-tus vén-ter qui te portá-

vít, et ú-be-ra quae suxí-sti. At Jé-sus á-it íl-li :

Qui-ním-mo be-á-ti qui áudi-unt vér-bum Dé-i,

et cu-stó-di-unt íl-lud. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204. — *Oratio*. Quaesumus. 443.

Dominica IV. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. = 152.)

Intr.
(fa-do)

Laetá-re * Je-rú-sa-lem : et con-vén-tum

fá-ci-te ó-mnes qui dí-lí-gi-tis

é-am : gau-dé-te cum lae-tí-ti-

a, qui in tristí-ti-a fu-erunt : in dó-

stis : ut ex-sul-té-tis, et sa-ti-é-mi-

ni ab-u-bé-ri-bus con-so-la-ti-ó-nis

vé-strae. Ps. Lae-tá-tus sum in his quae dicta sunt mí-

hi : * in dómum Dó-mi-ni í-bimus. Gló-ri-a Pá-tri.

E u o u a e.

Oratio.

Concède, quaesumus omnipotens actiónis affligimur, * tuae grátiae con-

solatióne respíremus. Per Dóminum.

2. A cunctis. 398. — 3. Omnipotens. 421.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Galatas. Gal. 4. c.

Fratres : Scriptum est : Quóniam stérilis, quae non paris : erúmpe et Abraham duos filios hábit : unum clama quae non párturis : quia multi filii désértae, magis quam ejus, quae de ancilla, secúndum carnem natus est : qui autem de libera, per repromissiónem : quae sunt per allegóriam dicta. Haec enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans : quae est Agar : Sina enim mons est in Arábia, qui conjunctus est ei, quae nunc est Jérusalem, et servitum cum filiis suis. Illa autem, quae sursum est Jérusalem, libera est, quae est mater nostra. Scriptum est enim : Laetáre

(M.M. = 152.)

Grad.
(sol-re)

Lae-tá-tus sum * in his

quae dí-cta sunt mí-hi : in dó-

mum Dómi ni i- bi- mus.
 in vir-tú-
 te tú- a: et a-bundán-
 ti a * in túr- ri- bus tú- is.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.
8.

(sol-do)

Qui confi- dunt in Dó- mi-no, sic-
 ut mons Sí- on: non
 com-mo- vé- tur in ae-
 té- rum, qui há- bi- tat in Je-
 rú- sa- lem. V. Món-

tes in circú- i-tu é- jus:
 in et Dómi- nus in
 cir- cú- i- tu pó- pu- li sú- i,
 ex hoc nunc et us- que *
 in saé- cu- lum.

✠ Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. Joann. 6.

IN illo tempore : Abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberiadis : et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quae faciebat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus : et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judaeorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Unde ememus panes, ut manducarent hi? Hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit et Philippus : Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri : Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces : sed haec quid sunt inter

tantos? Dixit ergo Jesus : Facite homines discumbere. Erat autem foenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque milia. Accipit ergo Jesus panes : et cum gratias egrasset, distribuit discumbentibus : similiter et ex piscibus quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis : Colligite quae superaverunt fragmenta, ne pereant. Collecterunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis quae superaverunt his, qui manducaverant. Illi ergo homines cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant : Quia hic est vere Propheta, qui venturus est in mundum. Jesus ergo qui venturus est in mundum, Jesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut raperent eum, et facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. Credo.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

2.

(trif.)

Lau-dá-te a-be-ní-gnus est: té-nó-mi-ni é-jus, quó-ni-am su-á-vis est: ó-mni-a quaecúm-que vó-lu-it, fé-cit in caé-lo et in tér-ra.

Sacrificiis praesentibus, Dómine quæ-ti-óni nostrae proficiant, et salúti. Per sumus, inténde placátus: ut et devo-Dóminum nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. Deus, cui soli. 425.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

4.

(mi-la)

Je-rú-sa-lem, * quae ae-di-fi-cá-tur ut cí-vi-tas, cú-jus par-ti-ci-pá-ti-o é-jus in id-ípsum: il-luc e-nim ascendé-runt trí-bus, trí-

bus Dó-mi-ni, ad confi-tén-dum nó-mi-ni tú-o, Dó-mi-ne.

Postcommunio.

DA nobis, quaesumus miséricors | obséquis, et fidéli semper mente sumá-
Deus: ut sancta tua, quibus ince-
sánter explémur, sincéris tractémus

2. Mundet et múniat. 403. — 3. Puríficent nos. 425.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est quóniam Abra- ancilla, secúndum carnem natus est: ham duos filios hábit: unum de qui autem de libera, per reppromissió- ancilla, et unum de libera: † sed qui de nem: * quae sunt per allegoriam dicta.

Hymnus. Audi benigne Cónditor. 434. *Ÿ.* Angelis stis.

Ad Magnif. Ant. 1. g (tr-la)

Súb-i-it er-go * in móntem Jé-sus,

et i-bi se-dé-bat cum di-sci-pu-lis sú-is.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199. — *Oraño.* Concéde. 449.

DOMINICA DE PASSIONE.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Int.

4.

(mi-la)

Jú-di-ca-me * Dé-us, et dis-